

Ptáče

Radůza

Vyletělo malé ptáče,
zachvělo se listoví.
V prak vložilo kámen práce,
že jedinou větou ví.
Stejně láska jako bitva,
může náhle započít.
Můžem marně silou plýtvat,
nebo minci v ruce otočit.

Vyletělo ptáče z lesa;
vzneslo se výš poprvé.
Ruka s prakem dolů klesá,
lásko moje potrvej.
Možná jsme tu jenom na skok,
než do lesů bude mžít.
Miluj mě, vždyť nevíš lásko,
jak dlouho ještě budem žít.

Probudilo ptáče vesnu
s prvním jarním skřivanem.
Vítr vane jako ve snu,
kéž Tě ke mně přivane.
Přijď za mnou dnes ne až zítra,
včere je na stole.
Možná nedožijem jitra
a možná jsme tu na sto let.

Přijď za mnou dnes ne až zítra,
večeře je na stole.
Možná nedožijem jitra
a možná jsme tu na sto let.

Vyletělo malé ptáče,
zachvělo se listoví.